

prima instanță: N. Arabatji
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gîrneț Axenia și Gîrneț Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gîrneț Axenia împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” și casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 iulie 2013, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 29 noiembrie 2011, Gîrneț Axenia s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, indică reclamanta că la 08.09.2011, colaboratorii „Chișinău-gaz” SRL au deconectat ilegal de la rețeaua de gaze naturale imobilul din str. Dosoftei, nr. 1 A, or. Cricova, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate reclamantei și lui Gîrneț Vasile.

Menționează reclamanta că drept temei pentru deconectare a fost invocat conectarea cazanului de încălzire la rețelele de gaz fără acordul furnizorului, deși conform anexei la contractul nr.600312 din 06.2007 de furnizare a gazelor naturale, cazanul „BOSCH” este menționat în lista aparatelor de utilizare a gazelor, racordate la ziua instalării și dării în exploatare a contorului pentru gaze de uz casnic.

De asemenea, bonurile de plată eliberate consumatorului de către „Chișinău-gaz” SRL conțin mențiunea cu privire la cazanul instalat de către consumatorul casnic, cazanul fiind conectat și dat în exploatare din 03.12.2002, conform bonului nr.0036844 eliberat de reprezentantul producătorului în Moldova JUNKERS BOSCH

GRUPPE.

Susține reclamanta că deconectarea consumatorului casnic a fost efectuată cu încălcarea legislației în vigoare, conform căreia, furnizorul este obligat să avizeze consumatorul cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data preconizată pentru deconectare, la caz, deconectarea fiind efectuată chiar în ziua controlului, la 08.09.2011.

Mai indică reclamanta că la 19.09.2011, intervenientul Gîrneț Vasile, a solicitat reconectarea la rețelele de gaze a imobilului menționat, achitând suma solicitată de furnizor pentru acest gen de servicii, 223,86 lei.

Astfel, consideră Gîrneț Axenia că reconectarea la rețelele de gaze urma să fie efectuată în decurs de două zile lucrătoare din data achitării de către consumatorul final a plății pentru reconectare, furnizorul nu a reconectat imobilul nr. 1 A din str.Dosoftei, or.Cricova, mun. Chișinău.

Din motivul indicat, la 07.10.2011, reclamanta a formulat o cerere prealabilă, solicitând reconectarea la rețelele de gaz a imobilului menționat. La 10.11.2011, a primit răspuns de la „Chișinău-gaz” SRL prin care i s-a refuzat în soluționarea pozitivă a conflictului pe motiv că reconectarea la rețeaua de gaze naturale poate fi efectuată doar după înlăturarea motivelor care au dus la deconectarea instalației de utilizare.

Consideră reclamanta drept ilegal refuzul „Chișinău-gaz” SRL de a reconecta imobilul nr.1 A din str.Dosoftei, or.Cricova, mun.Chișinău la rețeaua de gaze naturale, încălcând grav drepturile de consumator final și solicită obligarea „Chișinău-gaz” SRL reconectarea imobilului sus menționat la gazele naturale.

La 17.10.2012, 19.11.2012 și 03.06.2013 reprezentantul reclamantei Gherman Lilia, în cadrul ședințelor de judecată a înaintat cereri de concretizare a acțiunii prin care a solicitat încasarea din contul pîrîtului „Chișinău-gaz” SRL a sumei de 4 670,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, inclusiv 670,00 lei achitați pentru traducerea și autentificarea notarială a procurii nr.1858.11, în baza bonurilor de plată din 06 și 07.10.2011 și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000,00 lei, conform bonului de plată din 07.05.2012.

Complementar, indică Gîrneț Axenia, că la data de 25.01.2012, părțile au încheiat un nou contract de furnizare a gazelor naturale pe un termen de 6 luni la locul de consum din str.Dosoftei, nr.1 A din or.Cricova, mun.Chișinău, iar imobilul indicat a fost reconectat la conducta de gaze naturale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 12.07.2013 cererea lui Gîrneț Axenia a fost admisă, s-a anulat ordinul „Chișinău-gaz” SRL de deconectare a instalației de utilizare a consumatorului Gîrneț Axenia din 08.09.2011 și s-a încasat de la „Chișinău-gaz” SRL în beneficiul Axeniei Gîrneț cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 4 670,00 (patru mii șase sute șaptezeci) lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, apelul declarat de „Chișinău-gaz” SRL a fost admis, casată hotărîrea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărîre prin care acțiunea Axeniei Gîrneț a fost respinsă.

La 24 februarie 2014, Gîrneț Axenia și Gîrneț Vasile au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului recurenții au invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța de apel încălcând normele de drept material.

În special, indică recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra legalității ordinului din 08.09.2011, prin care imobilul din str. Dosoftei, nr. 1 A, or. Cricova, mun. Chișinău a fost deconectat de la rețeaua de gaze naturale.

De asemenea, menționează recurenții că instanța nu a aplicat actele normative și legislative în vigoare la momentul contractării.

Mai indică recurenții că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că intimatul nu a respectat procedura de deconectare a imobilului de la rețeaua de gaze naturale.

La 17 martie 2014, „Chișinău-gaz” SRL a depus referință la recursul indicat supra, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În acest sens, susține intimatul că argumentele recurenților cu referire la respectarea procedurii de deconectare de la rețeaua de gaze naturale sunt neîntemeiate și lipsite de orice suport probatoriu.

Complementar, menționează intimatul că instanța de apel a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele în care a avut loc deconectarea.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost

implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

În context, cu referire la temeiul invocat de către recurenți potrivit căruia instanța nu s-a expus asupra legalității ordinului de deconectare de la rețeaua de gaze naturale, Colegiul precizează că instanța de apel, a apreciat faptul sub aspectul art. 25 și 26 ale Legii contenciosului administrativ. Respectiv, instanța de recurs respinge acest argument.

Colegiul respinge și argumentul precum că instanța de apel nu a aplicat actele normative și legislative în vigoare la momentul contractării, avînd în vedere că nici acest fapt nu s-a confirmat în urma examinării temeiurilor indicate în cererea de recurs.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul învederează că dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gîrneț Axenia și Gîrneț Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Gîrneț Axenia și Gîrneț Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca - Doneva

Ion Druță